12 Vraag van mevrouw Meryame Kitir aan de vice-eerste minister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid, over "de regeringsaanpak van onderaangifte van arbeidsongevallen" (nr. 16123)

12 Question de Mme Meryame Kitir à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité

des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile, sur "l'approche du gouvernement concernant la non-déclaration du nombre réel d'accidents de travail" (n° 16123)

12.01 **Meryame Kitir** (sp.a): Mevrouw de minister, toen ik vernam dat de regering voor de begroting 2010 maatregelen wil nemen inzake de onderaangifte van arbeidsongevallen was ik hoopvol gestemd. Tot ik las wat er concreet zou gebeuren.

Iedere werkgever, ongeacht of hij zich schuldig gemaakt heeft aan deze praktijk of niet, zal een bijdrage van 0,02 procent moeten betalen, waarvan de totale opbrengst – 15 miljoen euro – naar het RIZIV gaat, om deze instelling te compenseren voor de vergoedingen en terugbetalingen die eigenlijk door de arbeidsongevallenverzekeraars moesten gebeuren.

Het is dus een platte budgettaire ingreep, wars van enige beleidsvisie. Onderaangifte van arbeidsongevallen kan zware gevolgen hebben voor de betrokken slachtoffers, vooral als er zich nadien verwikkelingen voordoen. Wat de regering nu doet, is niet meer dan ervoor zorgen dat de overheid geld binnenkrijgt om de eruit voortvloeiende kosten te dekken, maar zij doet niets om deze misbruiken – met zoals gezegd vaak dramatische gevolgen voor de slachtoffers – weg te werken.

Mevrouw de minister, mijn vragen zijn de volgende. Hoe heeft men het bedrag van 15 miljoen euro bekomen? Over hoeveel gevallen gaat het jaarlijks? Is er een toenemend gebruik van onderaangifte? Hebt u meer structurele maatregelen voor ogen die het slachtoffer beter beschermen?

12.01 **Meryame Kitir** (sp.a): Pour ce qui est du budget 2010, le gouvernement a décidé que chaque employeur devait verser une contribution de 0,02 % dont l'intégralité des recettes – 15 millions d'euros – irait à l'INAMI, en compensation des indemnités et remboursements qui sont en fait à charge des compagnies assurant les accidents du travail. La non-déclaration d'accidents du travail peut avoir de lourdes conséquences pour les victimes et, par le biais de cette mesure, le gouvernement veille simplement à ce que de l'argent entre dans les caisses des pouvoirs publics sans s'attaquer aux abus en matière de non-déclaration d'accidents du travail.

Comment est-on parvenu au montant de 15 millions d'euros? De combien de cas s'agit-il annuellement? Constate-t-on une augmentation du nombre de non-déclarations? La ministre envisage-t-elle de prendre des mesures davantage structurelles pour mieux protéger les victimes de non-déclarations?

12.02 Minister **Joëlle Milquet**: Het is onmogelijk op dit moment na te gaan hoeveel arbeidsongevallen niet worden aangegeven in België, en dus nog minder per onderneming. Noch is het mogelijk de evolutie van dit fenomeen in de jongste jaren te kennen.

In Frankrijk, waar het fenomeen al ettelijke jaren van naderbij wordt onderzocht, heeft de commissie die daarvoor werd opgericht geschat dat het aantal onderaangiften van beroepsrisico's is gestegen. In 1997 heeft de commissie het verlies op 135 miljoen euro geschat. In 2002 werd dat bedrag geschat tussen 300 en 500 miljoen euro. In 2005 bedroeg het tussen 300 en 700 miljoen euro. Het rapport dat in 2008 werd ingediend, schatte het bedrag tussen 500 miljoen en 1 miljard euro.

Wij hebben naar analogie van de kosten van de overdracht van de lasten naar de sectoren ziekte en invaliditeit, die voortkomen uit de onderaangifte van arbeidsongevallen in een voorzichtige en minimalistische raming geschat op slechts 15 miljoen euro.

Wat arbeidsongevallen betreft, is het basisprincipe dat het herstel van de schade die door het slachtoffer werd geleden, via de gesloten

12.02 **Joëlle Milquet,** ministre: Il est impossible de dire à l'heure actuelle combien d'accidents du travail ne sont pas déclarés et comment le phénomène a évolué au cours des dernières années. En France, il serait question d'une augmentation du nombre de non-déclarations, avec des pertes qui seraient passées d'un montant de 135 millions d'euros en 1997 à un montant situé entre 500 millions et un milliard d'euros en 2008. Dans le cadre d'une estimation prudente, nous avons fixé les pertes résultant de la non-déclaration de certains accidents du travail à 15 millions d'euros seulement.

Le principe de base en matière

wetsverzekering volledig en uitsluitend ten laste is van de werkgever. Om tot het geschat bedrag te komen, werd aan de werkgevers een bijdrage van 0,02 procent opgelegd.

d'accidents du travail, c'est que la réparation du dommage subi par la victime incombe entièrement et exclusivement à l'employeur.

Pour parvenir au montant estimé, une contribution de 0,02 % a été imposée aux employeurs.

12.03 **Meryame Kitir** (sp.a): Mevrouw de minister, uiteindelijk verandert dat nog altijd niets aan het probleem ten gronde.

12.03 **Meryame Kitir** (sp.a): Cela ne change toutefois rien au problème fondamental.

12.04 Minister **Joëlle Milquet**: Dat past in de gehele strategie tegen ongevallen. Hier gaat het over iets anders. Het was een wijze om een terugbetaling te krijgen voor de onderaangifte. Dat zijn twee verschillende thema's. Dat is niet opgelegd om meer veiligheid te krijgen. Door de onderaangifte betaalt in feite de publieke gezondheidssector in plaats van de ondernemingen. Dat is niet correct. Normaal moeten de verschillende ondernemingen betalen. Het was een wijze om de rechtvaardigheid te herstellen, maar het had niets te maken met veiligheid enzovoort. Het was een budgettaire kwestie, ook met het oog op meer rechtvaardigheid. Anders betaalt de Staat in plaats van de werkgever.

12.04 **Joëlle Milquet,** ministre: Il s'agit en l'espèce d'un moyen d'obtenir un remboursement pour la non-déclaration, ce qui constitue une autre question. En raison de la non-déclaration, c'est le secteur public de la santé qui paie au lieu des entreprises, ce qui n'est pas correct. Avec ce système, nous souhaitons tendre vers une situation budgétaire plus équitable.

12.05 **Meryame Kitir** (sp.a): Mevrouw de minister, ik denk niet dat we over rechtvaardigheid kunnen spreken, want uiteindelijk worden werkgevers die hun werk wel goed hebben gedaan, ook gestraft. Wat is de werknemer hiermee? Welke acties wilt u ondernemen inzake de onderaangifte? Voor de nadelen voor de werknemers, als er een arbeidsongeval is met alle gevolgen van dien, wordt hier geen oplossing geboden.

12.05 **Meryame Kitir** (sp.a): Finalement, les employeurs qui ont correctement fait leur travail sont également pénalisés, ce qui n'est pas juste non plus. Quelles actions la ministre compte-t-elle entreprendre en ce qui concerne la non-déclaration?

12.06 Minister **Joëlle Milquet**: Het is quasi onmogelijk om het fenomeen onderneming per onderneming te meten. Het moet collectief gebeuren. Het is niet zo duur, om eerlijk te zijn. Het is een collectieve verantwoordelijkheid voor de betalingen door de Staat in plaats van door de ondernemingen.

12.06 **Joëlle Milquet,** ministre: Il est très difficile de mesurer le phénomène entreprise par entreprise. L'approche doit être collective et la contribution n'est pas si élevée.

12.07 **Meryame Kitir** (sp.a): Er komen dus geen acties voor de onderaangifte van arbeidsongevallen?

12.07 **Meryame Kitir** (sp.a): Aucune action spécifique ne sera entreprise en ce qui concerne la non-déclaration d'accidents du travail.

12.08 Minister **Joëlle Milquet**: Andere acties, met andere doelen.

12.09 **Meryame Kitir** (sp.a): Welke acties?

12.10 Minister **Joëlle Milquet**: Verschillende acties uit ons plan tegen ongevallen. Dat past in de bredere strategie.

12.10 **Joëlle Milquet,** ministre: Mais plusieurs mesures seront prises pour lutter contre les accidents, dans le cadre de notre stratégie globale.

12.11 **Meryame Kitir** (sp.a): Ik zal mijn vraag de volgende keer duidelijker stellen.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.